

Hodnocení diplomové práce

Bc. Pavel Fuchs

Revitalizace a dostavba Podlipanského muzea v Českém Brodě

Vedoucí práce: Prof. Ing. Arch. Akad. Arch. Václav Girsá

Zadání

Předmětem práce je jednak pietní rehabilitace cenné novorenesančně-secesní architektury od Antonína Balšánka včetně doplnění chybějící technické infrastruktury, jednak dostavba provozně nezbytných objektů, které muzeu chybějí od počátku.

Hodnocení návrhu

Balšánkova budova je architektonický skvost, který však potřebám muzea od samého počátku vyhovoval jen zčásti. Největší část budovy zaujímají dva velké výstavní sály nad sebou, zatímco provozní zázemí je zcela nedostatečné a jeho převážná část se skrývá v polosuterénu. Již Balšánek proto pracoval na konceptu rozšíření budovy a další návrhy se objevovaly i později. Lze konstatovat, že bez kapacitní přístavby nemůže budova dost dobře sloužit svému poslání.

Autor v předložené práci prezentuje několik vlastních variant hmotového řešení přístavby i důvody, proč je zavrhl. Domnívám se, že řešení, které nakonec zvolil, je jednoznačně nejlepší. K nárožní části muzea připojuje hmotu nového výstavního sálu podél ulice 5. května, objemově srovnatelnou s tou dosavadní, a odsazuje ji užším spojovacím krčkem. K ní připojuje směrem do zahrady další nový objekt s restaurací v přízemí a badatelnou v polosuterénu. Obě novostavby odděluje venkovní schodiště tvořící přístup od ulice 5. května do takto vzniklého atria. Vtip je v tom, že toto atrium existuje v úrovni (zvýšeného) přízemí, takže polosuterén s kapacitním provozním zázemím existuje i pod ním. Podařilo se tak dosáhnout několikanásobného zvětšení kapacity budovy, mnohem většího, než by se z viditelného objemu budov mohlo zdát. Úbytek zahradní plochy je vynahrazen propojením zahrady muzea s parkem před budovou gymnázia.

Objemové řešení nových hmot je zvoleno citlivě a odvozeně od stávajících hmot, i když jsou užity pouze ploché střechy. Jejich architektonickou provázanost se starou budovou zajišťuje i shodný kamenný obklad stěn polosuterénu. Podobný vztah funguje i v rozměrech oken a v pročlenění plných stěn nového sálu obdélnými nikami. Tento vztah mají akcentovat také prosklené světlíky na ploché střeše nového sálu, ty se však pohledově uplatní až při větším odstupu. Při pohledech ze zahrady i z atria působí nový celek vyváženě a harmonicky.

Problematické je však podle mého názoru řešení nového sálu při pohledech z ulice. Stěny jsou pročleněny jen výše zmíněnými mělkými nikami, postrádají okna, a tím i měřítko. Působí na mě současně příliš monumentálně (jako nějaké mauzoleum) i utilitárně (kotelna?). Myslím si, že by se dalo nalézt lepší řešení, ať už větším ustoupením vpadlých ploch (kdy by se lizénové rámy uplatňovaly jako sloupy skeletu), nebo třeba i nějakou formou prosklení části těchto ploch. Pokud jde o historickou budovu, je zvolena její pietní rehabilitace.

Závěr

Autor stál před mimořádně obtížným úkolem, jak podstatně zvětšit kapacitu budovy a přitom nepoškodit půvabnou památku. Kapacitu úspěšně navýšil téměř geniálním způsobem. Docela dobře zvládl i vzájemný dialog staré a nové architektury, ale zde přece jen pocítuji rezervy a jsem přesvědčen o možnosti ještě lepšího řešení. Vysoce hodnotím i grafickou prezentaci

práce, která je na zcela profesionální úrovni. Díky množství shromážděné projektové dokumentace by si přinejmenším část elaborátu zasloužila vydání tiskem.
Práci proto hodnotím stupněm

B – velmi dobře.

ing. arch. Karel Kuča
V Praze dne 23. 1. 2021